

sunde iru = bydlím (mám tam domov, rodinu)

X

tomatte iru = bydlím (v pronájmu, dočasně, provizorně...)

NB „-kai“ = naše podlaží, tj. ikkai = přízemí, nikai = 1. poschodí. „**Sedmipatrový dům**“ je **HAČI-kaidate**.

„heja“ se často používá i ve smyslu „byt“ (něco jako „(moje) soukromé vydělení“). Rozdíl mezi apáto a manšon je v tom, že apáto jsou podradnější byty nižší úrovně; manšon jsou byty lepší až luxusní kvality. Našemu běžnému typu bytů by odpovídalo spíš „manšon“ než „apáto“.

šokki-arai-ki, irui kansó ki.

X gecujóbi-kara kin'jóbi maiasa 3sen-de kajotte... : “MADE” se vynechává, jenom když jde o vyjádření rozsahu “(A)... až (B)...”. Tu je ale potřebné:

! gecujóbi-kara kin'jóbi-**MADE** maiasa...

X 1 停留所 : pokud myslíte „(jet) jednu zastávku“, tak to se řekne:

! ikku 一句

X Sono mae-ni basu-de 1teirujúdzó-wo kajotte imasu. – Možná myslíte “předtím jedu jednu zastávku autobusem” – tak to by se mohlo říct třeba:

! Ičiban saišo-wa basu-de ikku norimasu.

X ... čigatte imasu. Dakara, ...

lépe: ... čigatte ima**SU KARA**, ...

X mado-kara soto-ni mimasu.

lépe: mado-**NO** soto-**WO** ... **NAGAMEMASU**.

X Toramu-mo joku okuremasu. “I šalina se často opozdí” – ale asi jste spíš chtěl říct: “Šalina se často i opozdí”, tj.

lépe: Toramu-**GA** joku okureru **KOTO-MO** arimasu.

X Wataši-wa jonin-no tomodači-to iššo-ni Brno-no apáto-ni sunde imasu. – Toto je sice správně, ale existuje i “japonštější” vyjádření, které je dobré si osvojit, abyste ho v budoucnu i chápali, když se Vám Japonec tak vyjádří: ne “já bydlím se čtyřma”, ale “my bydlíme jako-pětka / ve skupině pěti” (tj. “já” se nevyčleňuje ze skupiny já+4, ale je součástí skupiny: “my 5”):

(Wataši-wa) tomodači-**TO GONIN-DE** Brno-no apáto-ni tomatte imasu.

X Hikkošita toki, kagu-wa oite okimašita. “TE OKU” znamená, že podmět (v tomto případě – JÁ) jsem něco někde “do foroty”, do zásoby, pro jistou, nechal. Tu se mi ale zdá, že spíš máte na mysli “byl tam (uložený)”:

! oite **ARI**mašita. NEBO také: kagu-wa cuite imašita (ve smyslu “nábytek tam byl” – jakože “přiložen nádavkem jako příloha”). NEBO: oite ok**ARE**mašita (byl tam ponechán)

Kabe-ni hana-no e-ga kakete imasu.. : Když TE IRU je na slovese předmětovém (vt) „kakeru = zavěšuji“, tak vyjadřuje buď průběh: KAKETE IRU = zavěšuji (právě teď), nebo taky perfektum: „zavěšil jsem“ / „mám zavěšené“: v obou případech je ale nutný předmět s - **WO**. Ve smyslu „visí“ je třeba použít podmětové (vi) „kakaruru = visí“: (...-ga) KAKATTE IRU = visí.

Také můžete použít „(WO nebo GA) KAKETE ARU“ = mám zavěšené / je tam zavěšené:

! ...-GA/WO KAKETE ARIMASU. ... NEBO: GA KAKATTE IMASU.

To stejné platí o “uekibači-ga oite imasu”:

! uekibači-WO oite Imasu. NEBO: uekibači-WO/GA oite ARImasu.

X senmendžo-ga ooki-na atte...

! senmendžo-ga ookiKUTE, ...

X džibun-no beddo, cukute-to ošiire-ga... : -TO (a také -JA) se používá za PRVNÍM, ne za posledním, členem:

! džibun-no beddo-TO, cukue, ošiire-ga... NEBO: bedd-TO cukue-TO ošiire(-TO)-GA

X 6千5百 Takovéto míšení arabských a čínských číslovek je nevhodné.

! 六千五百 nebo 六五〇〇

X Wataši-no ičiban hošii na mono-wa... HOŠII je samo o sobě přívlastkovým tvarem:

! hošii mono

X Sono apáto-to suki-ni narimašita. Pokud jste myslel “s tím bytem jsme se navzájem oblíbili”, tak ještě na sloveso přidat vzájemnostné “-au”: -nariau. Jinak ale: “..-GA suki...”. To že jste použil “-to”, mi naznačuje, že jste možná měl na mysli také něco jako “fell in love WITH” – čili “jsem se do něj zamiloval”, tam je ale třeba jiné sloveso:

-NI horeta. Ale japonsky by se spíš řeklo: -GA DAISUKI-ni narimašita. NEBO: -NI NADŽINDA (nadžimu).

X 全のアパート

! 全てのアパート

X Subete-no apáto-de ... arimasu.

! ...apáto-NI ... arimasu.

X 多い家具 : „ooi“ (a taky „čikai“ a „tooi“) se používá jenom jako přísudek „je (jich) mnoho“ („je blízko“, „je daleko“). V přívlastku se používá tvar -KU NO (ooku-no=početný, čikaku-no=nedaleký, tooku-no=daleký):

! 多くの家具

X ooku-no kagu-ga oite imasen: OITE IRU vyjadřuje spíš činnost (“kladou” nebo “položili”) – navíc vyžaduje -WO (kagu-WO oite imasen). Tu se hodí spíš OITE ARU “je položen”:

lépe: ... kagu-ga oite ARImasen.

X ...imasen-demo, ... Odporovací “DEMO” je buď záporná spojka na ZAČÁTKU věty (podobně jako “Šikaši, ...”), nebo odporovací tvar od spony. Od ostatních sloves -TE MO. Proto:

! ... iNAKUTE MO, ...

X 1つ、1番: Máte všichni ve zvyku ve velkém používat arabské číslice (navíc v jejich české grafické verzi!) – měli byste si osvojit raději číslicové kandži! A hlavně u takovýchto

výrazů, které jsou čistě japonské flektivní výrazy, se arabské číslice většinou vůbec nepoužívají. Proto rozhodně:

! 一つ、一番

X 一番大きい問題は日あたりはとても悪いことでいつも暗いです。Ve vedlejší větě se téma nevyskytuje (pokud nejde o téma kontrastové nebo záporové): „hiatari-wa totomo warui“ je tu vedlejší věta přívlastková – přívlastek ke „koto“, tudíž musí být:

! „hiatari-**GA** totomo warui koto“.

Navíc, významově by mi jako vedlejší věta, vysvětlující tematické „Ičiban ookii mondai-wa...“, sedělo celé

„hiatari-ga totomo warui“ + „icumo kurai“. Tyto dvě části bych tedy propojil a až ZA NĚ bych dal „koto“:

hiatari-ga totomo waru**KUTE** icumo kurai **KOTO DESU**.

Takže celá věta by mohla znít:

一番大きい問題は日あたりがとても悪くていつも暗いことです。

X Líšeň – měkké „ň“ :

lépe: リーシェニ

X nippiki-no neko: po „ni“ (stejně po „jon“ a „go“) nedochází k fonetické změně numerativu:

! ni**Hiki**

X ... Soretomo ima-ni ... arimasu. V japonštině „soretomo“ je čistě vylučovací spojka – „to nebo to“. Naše „Nebo (třeba)“ ve smyslu dodatečně-náhodného doplňku má v rámci věty japonský protějšek „...-toka“. Na začátku další věty se ale „...-toka“ nedá použít.

! **MATA** ...

X Kabe-ni ...ga kakete ite,...: Když TE IRU je na slovese předmětovém (vt) „kakeru = zavěšuji“, tak vyjadřuje buď průběh: KAKETE IRU = zavěšuji (právě teď), nebo taky perfektum: „zavěsil jsem“ / „mám zavěšené“: v obou případech je ale nutný předmět s **-WO**. Ve smyslu „visí“ je třeba použít podmětové (vi) „kakaruru = visí“: (...-ga) KAKATTE IRU = visí.

Také můžete použít „(WO nebo GA) KAKETE ARU“ = mám zavěšené / je tam zavěšené:

! ...-**GA/WO KAKETE ATTE**, ... **NEBO: GA KAKATTE ITE**, ...

X čísai-demo

! čísai**KUTE MO**

X atto hómu-ši, ...

! atto-hómu-**DA** ši, ...

X ičiban hošii mono... . Sošite, ...niban hošii mono desu.

lépe: ...ni**BANME(-NI) HOŠII** mono...

X Daigaku-no mae-ni apáto-ni hikkošimašita. – Tu to “před univerzitou” zní jako určení místa. Časově:

lépe: Daigaku-**ŇJÚGAKU-MAE**,... **NEBO: Daigaku-NI HAIRU MAE**, ...

X Róka-de todana-ga... arimasu. / Senmendžo-de ofuro...-ga arimasu Sloveso ARU (a pár dalších sloves BYTÍ) se vážou s –NI, ne s –DE. Partikule –DE se váže se slovesy ČINNOSTI.
! Róka-**NI** ... arimasu. / Semmendžo-**NI**...

X Šinšicu-ga sanheja arimasu. V takovémto případě, když tu místnost už pojmenujeme, tak se počítají numerativem –cu:
! Šinšicu-ga **MICU**arimasu.

X Takusan hon-ga arimasu kara. / ... čikai desu kara.
! ...ar**U KARA DESU**. / ... čikai **KARA DESU**.

X ... šašin-ga kabe-ni kakemasu. “Věším”. Pokud myslíte “mám zavěšené”, tak:
kate**TE ARIMASU**.

X Apáto-no kócú-no bin-ga ii desu. Tu se používá konstrukce “částečného příznaku celku” (...wa...ga...):
lépe: Apáto-**WA** ...

X icumo kaidan-de ikimasu. V japonštině se místo našeho “jít” více používají slovesa vyjadřující konkrétní polohu (agaru, oriru, hairu, deru...). Navíc, používá se tu KARA (s významem “kudy”):
lépe: kaidan-**KARA ORIMASU**.

X Toramu-wa... tomeru... Tomeru je předmětové (vt) sloveso: toramu-wo tomeru = zastavím šalinu. “Šalinaa zastaví” – tu musí být podmětové (vi) sloveso TOMARU:
! Toramu-wa ... tomaru...

X Toramu-wa apáto-no mae-ni tomeru node... Tu nejde o místo bytí, ale místo činnosti (“zastavit”), proto:
! ...mae-**DE**

X “Javor” : VO nelze transkribovat katakanovým WO, jelikož toto písmeno se čte [o]. Musíme použít kombinace WA / VU (nigorizované U) + malé O.

X ...heja-ni iššo-ni ima-to daidokoro-ga arimasu. Tu můžeme použít i slovesa KANERU = spojovat v sobě dvě funkce, angl. “combine”:
...heja-wa ima-to daidokoro-**WO KANEMASU**.

X haranakute – to je tvar od slovesa “haru”. Od “harau”:
! hara**WANakute**

X Watašitači-no apáto-wa...: Tímto slovem začít nový sloh se v japonštině nehodí. U nás je naše tradiční vyjadřování přirozeně nastaveno na vnímání “my”, “naše” (přirozeně řekneme “naš dům”, “naše rodina” – na rozdíl od třeba Angličana, který řekne “my house”, “my family”). V japonštině by se tu hodilo třeba:

lépe: **UČI**-no apáto... NEBO: Wataši-no kazoku-no apáto... NEBO (úplně nejaponsštější):
WATAŠI-WA KAZOKU (/ **KARE** / **KANODŽO** /...)-**TO IŠŠO-NI SUNDE IMASU**.
UČI-NO apaato-wa...

X jačin-wa ... ooki-sugite, ...

! ... **TAKA**-sugite, ...

X apáto-mo sukunai... : Toto znamená “bytů je málo”, ale podle kontextu předpokládám, že jste chtěla říct:

lépe: apáto-mo **SEMAI**... (naše “malý/velký” byt = semai / hiroi)

X Když Vám tečka (maru) vyjde na začátek příštího řádku,

! píše se na konec předchozího řádku do jednoho čtverečku s předchozím písmenem.

NIKDY NE ZA okraj.

X ..., futacu čiiisai téburu-to... :

lépe: futacu-**NO** čiiisai téburu-to..., NEBO (hovorovější, ne příliš “gramaticky správné”) čiiisai téburu futacu-to...

X kaimono-ni iku-no-ga benri desu. Toto doslova znamená “chodit nakupovat je tam výhodné”, ale spíš jste asi chtěla říct “je to výhodné NA chození na nákupy” (jakkoli nepřirozeně to zní v češtině):

lépe: ... iku-no-**NI** benri...

X jedničku píšete

! jenom jako svislou čárku!

X hantoši-no mae-ni... – tato vazba se používá spíš na místní označení. Časově:

lépe: hantoši-**MAE**...

X kareši-ni ... tecudau: V japonštině se “tecudau” váže s akuzativem:

! kareši-**WO** ... tecudau

X kare-ni jačin-wo tecudau: “pomohu mu s nájemným” – v japonštině se řekne “pomohu mu platit nájemné”, např.:

! kare-**WO** jačin-**WO** HARAU-**NO-NI** tecudau

X Daidokoro-kara beranda-ni hairemasu. “Hairu” vyjadruje “vojsť dnu, dovnútra. V japonskom ponímaní sa to nehodí na “vyjdenie na balkón” (nakoniec, ani my nepovieme “vošiel som na balkón”):

! ... **DERARE**masu.

X niwa-wo miemasu.

! niga-**GA** miemasu.

X Soko-kara manšon...miemasu. I když slova “manšon” a “apáto” mohou znamenat ne jenom “byt”, ale i “byty = bytovku = celý dům”, v tomto případě je lepší použít slovo **DANČI**, které znamená “bytový dům=bytové domy=sídliště”:

lépe: Soko-kara **DANČI**...-**GA** miemasu.

X píšete špatně jedničku.

! V japonštině je to jenom svislá čára!

X šokuhinten 4ken-mo arimasu. Přípona (mo) patří za počítané slovo (šokuhinten-mo). Číselný výraz (“přísluvečné určení množství”) se obvykle klade I. buď jako přívlastek před

počítané slovo, nebo II. (bez jakékoli přípony) za (nebo v silně hovorovém stylu i před) počítané slovo; přípona se pak klade k počítanému slovu:

! 4-ken-**NO** šokuhinten-mo... NEBO: šokuhinten-mo 4ken arimasu.

X Uširo senmendžo...-ga arimasu.

! Uširo-**NI** ...

X Uširo senmendžo...-ga arimasu. “Uširo” znamená ZA něčím. Tu ale, předpokládám, jde o výraz OKU = “vzadu” jako “v hlubce, v nejzašším konci”

! **OKU-NI** ...

X Šokudó-no hiatari-wa ičiban ii desu. V japonštině je tu přirozenější slovosled “definice příznaku”:

lépe: Šokudó-**GA/WA** hiatari-ga/wa ičiban ii desu. NEBO ještě lépe: Hiatari-ga ičiban ii-no-wa šokudó desu. / Hiatari-no ičiban ii heja-wa šokudó desu.

X Mado-ga futacu arimasu kara.

! Mado-ga futacu a**RU KARA DESU**.

X rirakksu-koto-ga dekimasu. U “dekiru” se KOTO užívá k nominalizaci slovesa. Pokud tam sloveso není, netřeba ani koto:

! rirakksu-ga dekimasu. NEBO: rirakksu**SURU KOTO**-ga dekimasu.

X ...-no e-mo kakete aru ši, rirakksu-koto-ga dekimasu.

X omoširoi-da to omoimasu. Citačné –TO sa viaže na kompletnú vetu (v obyčajnom, pri priamej reči aj v zdvorilom, štýle). Keďže “Omoširoi” je samo osebe veta - neexistuje veta “Omoširoi da.” – takže:

! omoširoi-**TO** omoimasu.

X manšon: v japončine to znamená “byt (lepšej kvality)”. Keď myslíte “panstvo / majetok nejakého zemepána”, môžete to vyjadriť opisne, napr:

! 地主が持っていた土地, ALEBO: 地主の所有地 (šojú-či)

X Sono ato, ie-de bjóin-to gakkó-mo atta: Sloveso ARU sa neviaže s DE, ale s NI.

lepšie: Sono ato, **SONO IE-NO NAKA-NI-WA** bjóin-to gakkó-mo atta

X Tabun.... desu. Pri výrazoch ako TABUN, OSORAKU, MOSIKASITARA je vhodnejšie vetu zakončiť nie tvrdým oznamovaním, ale nejakou “modálne zaobliť”, napr:

lepšie: -**dešó**. ALEBO: -**da to iwarete imasu**. ALEBO -**da to joku kandžirareru no desu (jo)**.

X jonaka-de. Přípona –DE vyjadruje MIESTO AKTIVITY (tj. “kde sa niečo konalo”), ale vo význame “v” sa nespája s časovými substantívami. (S časovými vyjadruje –DE časový deadline “do(kedy) – anglické “by”)

! jonaka-**NI**

X mono-ga ... inaku nattari: sloveso IRU má podmety ŽIVOTNÉ. Neživotné podmety – aru:

! mono-ga ... **NAKU** nattari... ALEBO: **UŠINATTARI**

X 閉たり : takýto tvar neexistuje. Musíte sa rozhodnúť, či ide o sloveso „todžiru“ alebo „šimeru“:

! 閉じたり (todžitari) alebo 閉めたり (šimetari)

X A, B, C, D, E, F-ga futacu-to G-ga micu arimasu. Vymenovávacie častice ako –TO, –JA majú OPAČNÝ slovosled ako naše „a“: používajú sa za PRVÝM členom. Pred posledným členom sa nedáva nič, prípadne sa tam môže vložiť spojka „SORENI“ / (formálnejšie)

NARBINI:

X **A-to B, C, D, E, F-ga futatu, (SORENI) G-ga micu arimasu**.

X 大きいな ókiina :

! NB: buď 大きな óki-na alebo 大きい ókii!

X Ie-no šozaiči-wa fuben-ga, šizen-ga kirei de... Záporové –GA sa viaže na prísudok, takže:

! fuben-**DESU / DA** - ga

X Hana-wa ičiban hošii mono dake desu. Na “hana” je dôraz, takže by nemela byť v tématu!

lépe: Hana-**DAKE(-GA)** ičiban hošii mono desu.

NEBO: Hana-**GA** hošii mono de aru **DAKE DES** (to se mi ale zdá trošku násilné a neprirozené).

NEBO: **HOŠII MONO-WA hana-DAKE DES**.

X “David” – pište raději ヱイ : i kedyž Japonci prirodzene nevyslovujú /v/, ale alespoň naznačíte, že nejste “Dabid” ale “David”:

lépe: ダヴィッド

X Monoire-ga sonna-ni takusan de wa arimasen. V tomto prípade nejde o „je“ jako sponu, ale „je“ jako existenční sloveso: aru:

! Monoire-ga sonna-ni takusan **ARIMASEN**.

X ... e-no ičimai-šika kakete arimasen. Pořadí počtového určení a počítaného objektu je opačný:

! **IČIMAI-NO E-šika kakete...** NEBO: **IČIMAI... E-šika kakete...** NEBO: **E-GA IČIMAI-ŠIKA kakete...** (v posledním prípade se kontextová částice *šika* pripojuje na počtové určení, ne na objekt)

X omoširoi-da to omoimasu. Citačné –TO sa viaže na kompletnú vetu (v obyčajnom, pri priamej reči aj v zdvorilom, štýle). Keďže “Omoširoi” je samo osebe veta - neexistuje veta “Omoširoi da.” – takže:

! omoširoi-**TO** omoimasu.

X manšon: v japončine to znamená “byt (lepšej kvality)”. Keď myslíte “panstvo / majetok nejakého zemepána”, môžete to vyjadriť opisne, napr:

! 地主が持っていた土地, ALEBO: 地主の所有地 (šojú-či)

X Sono ato, ie-de bjóin-to gakkó-mo atta: Sloveso ARU sa neviaže s DE, ale s NI.
lepšie: Sono ato, **SONO IE-NO NAKA-NI-WA** bjóin-to gakkó-mo atta

X Tabun.... desu. Pri výrazoch ako TABUN, OSORAKU, MOSIKASITARA je vhodnejšie vetu zakončiť nie tvrdým oznamovaním, ale nejakou “modálne zaobliť”, napr:
lepšie: **-dešó. ALEBO: -da to iwarete imasu. ALEBO -da to joku kandžirareru no desu (jo).**

X jonaka-de. Prípona –DE vyjadruje MIESTO AKTIVITY (tj. “kde sa niečo konalo”), ale vo význmne “v” sa nespája s časovými substantívami. (S časovými vyjadruje –DE časový deadline “do(kedy) – anglické “by”)

! jonaka-**NI**

X mono-ga ... inaku nattari: sloveso IRU má podmety ŽIVOTNÉ. Neživotné podmety – aru:

! mono-ga ... **NAKU** nattari... ALEBO: **UŠINATTARI**

X 閉たり: takýto tvar neexistuje. Musíte sa rozhodnúť, či ide o sloveso „todžiru“ alebo „šimeru“:

! 閉じたり (todžitari) alebo 閉めたり (šimetari)

X A, B, C, D, E, F-ga futacu-to G-ga micu arimasu. Vymenovávacie častice ako –TO, –JA majú OPAČNÝ slovosled ako naše „a“: používajú sa za PRVÝM členom. Pred posledným členom sa nedáva nič, prípadne sa tam môže vložiť spojka „SORENI“ / (formálnejšie) NARBINI:

X **A-to B, C, D, E, F-ga futatu, (SORENI) G-ga micu arimasu.**

X 大きいな ókiina :

! NB: buď 大きな óki-na alebo 大きい ókii!

X Ie-no šozaiči-wa fuben-ga, šizen-ga kirei de... Záporové –GA sa viaže na prísudok, takže:

! fuben-**DESU** / **DA** - ga

X Hana-wa ičiban hošii mono dake desu. Na “hana” je dôraz, takže by neměla byť v tématu!

lépe: Hana-**DAKE(-GA)** ičiban hošii mono desu.

NEBO: Hana-**GA** hošii mono de aru **DAKE DES** (to se mi ale zdá trochu násilné a nepřirozené).

NEBO: **HOŠII MONO-WA hana-DAKE DES.**

X “David” – pište raději ヱイ: i když Japonci přirozeně nevyslovují /v/, ale alespoň naznačíte, že nejste “Dabid” ale “David”:

lépe: ダヴィッド

X Monoire-ga sonna-ni takusan de wa arimasen. V tomto případě nejde o „je“ jako sponu, ale „je“ jako existenční sloveso: aru:

! Monoire-ga sonna-ni takusan **ARIMASEN**.

X ... e-no ičimai-šika kakete arimasen. Pořadí počtového určení a počítaného objektu je opačný:

! **IČIMAI-NO E-šika** kakete... NEBO: **IČIMAI... E-šika** kakete... NEBO: **E-GA IČIMAI-ŠIKA** kakete... (v posledním případě se kontextová částice *šika* připojuje na počtové určení, ne na objekt)

X špatně píšete jedničku.

! V japonštině se píše jenom jako JEDNA čára (bez prvního dohora směřujícího háčku)!

X ... 作った建てで、... tate jako “budova” se používá jen jako přípona (např. ikkaidate, ikkodate), ale ne jako samostatné slovo. Tím je:

! tateMONO ...建物で...

X toire-wa ikkai-ni-mo arimasu. = “WC je TAKY na přízemí”. Podle kontextu se mi ale zdá, že spíš jde o “Na přízemí je taky WC”, čili:

! Ikkai-ni-(WA) toire-MO arimasu.

X ちょうど : když Vám na konec řádku vyšlo napsat jenom ち, tak nemůžete si „dopisovat“ čtvereček navíc! Musíte napsat ちょ do toho jednoho posledního zbývajícího!

X Jačin-ga haraimasen. Džikka na nodesu. „Džikka“ znamená „můj rodný dům“, ale neobsahuje význam „dům v soukromém vlastnictví. To můžete říct několika způsoby, např.

! **šijúno**: 私有の家なのです。

X Kócúbin-ga totemo jokute, džikka-kara 10pun-gurai arukemasu. Lepší by bylo např.: lépe: džikka-kara 10pun-gurai aru**ITA TOKORO-NI TEIRJÚDŽO-GA ARU NODESU**.

X špatně píšete jedničku.

! V japonštině se píše jenom jako JEDNA čára (bez prvního dohora směřujícího háčku)!

X toramu ni notte imasu: TE IRU vyjadřuje “jsem nastoupena, jsem tam, vezu se (právě teď)”. Když mluvíme všeobecně “nastupuji / jezdím”, tak:

! no**RIMASU**

X hajaku okite daigaku-ni konde inai toramu-ni notte imasu. :

lépe: hajaku okite, konde inai toramu-ni notte daigaku-e ikimasu.

X Ano toki, tatta mama keitai-de... : Ukazovací zájmena SORE a ARE, pokud se používají ne místně, ale o minulosti, mají významovou nuansi tu, že “ARE” apeluje na posluchače/čtenáře: “ten – pamatuješ? jak jsme tam byli spolu”. “SORE” označuje děj, který s partnerem nemá nic společného. Takže tu:

! **SONO TOKI**, tatta mama...

X Tramu-tei-wa apáto-no čikaku no wa jokatta desu. Když nominalizujete (přes NO), tak musíte tam nejdřív mít to sloveso, které se nominalizuje. Tj. před NO musí stát kompletní věta (v obyčejném stylu bez –masu). V tomto případě ta věta je:

Tramu-tei-wa apáto-no čikaku NI ARU.

Takže nominalizace:

! Tramu-tei-wa apáto-no čikaku **NI ARU NO**-wa jokatta desu.

X hetto fon
! heddo-hón

X tanošii-da to omoimasu. Citační částice TO stojí za kompletní větou. A ta nezní “tanošii da”, nýbrž “tanošii”. (“Tanošii da” neexistuje! Zdvořilé TANOŠII DESU má obyčejnou formu: TANOŠII.)

X kiku-nagara: NAGARA je slovesná přípona napojující se na 2. základ:
! kiki-nagara

X daisuki – dopisuje se –KI:
! 大好き

X 一週間の中に ترامや電車に乗りすぎる.... : „V průběhu“ vyjadřuje pomocné slove AIDA (naka je spíš v prostorovém, ne časovém, smyslu):
! 一週間の間に...